

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 286

בס"ד ערש"ק פר' כי-תצא ז' אלול תשס"ו

פנינים יקרים

כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלקיך (כ"א, י') עיקר הנצחון במלחמה תלוי בבטחון בה' כמו שאמר יונתן בן שאול לנושאי כליו שיתחזקו שהכל תלוי בבטחונו בה' כמו שנאמר כי אין מעצור לה' להושיע רבב או במועט, וכשם שמצוה להתחזק בעצמו כך מצוה גם לחזק את אחיו במדת הבטחון. (מתוך מעם לעז)

ושבית שביו (כ"א, י') מובא בספר כתר שם טוב לפרש מאה"כ (תהלים קיט) מאויבי תחכמי מצותיך, איך יתכן שיצוה"ר שהוא מלאך יפתה את האדם להמרות את השי"ת אלא כיון שנברא למטרה זו א"כ עשה בזה רצון קונו. מזה ניקח מוסר כמו שהצוה"ר מפתני כדי לעשות רצון הבורא כך גם אני רוצה לעשות רצון קונו. וזהו ושבית שביו ע"י דבר שבא לשבותך בזה עצמו תוכל לשבותו. (ערוגת הבושם)

הקם תקים עמו (כ"ב, ד') האדם חייב למעון עם בעל החמור את המשא על חמורו, אבל בעל החמור עומד מן הצד ואומר לאדם מכיון שמצוה עליך למעון מעון, פטור, שנאמר עמו. כך אמרו בספרי. כן הדבר בכל עניני האדם תורה קדושה אם משתדל להיות זהיר בזה או יעזורוהו מן השמים...

על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים (כ"ג, ה') כתב בספר חסידים (סימן תרסה) אין מדה רעה כמו הכפוי טובה, עמון ומואב נאסרו לבוא בקהל ה' עד עולם מפני שהיו כפויי טובה, אברהם אבינו שם נפשו בכפו להציל את לוט והמה לא קדמו אתכם בלחם ובמים.

ולא אבה ה' אלקיך לשמוע אל בלעם ויהפוך ה' אלקיך לך את הקללה לברכה (כ"ג, ו') בוא וראה כמה קשה לפני ה' אם אחד חושב על רעהו רעה, אעפ"י שמחשבתו התבטלה וה' הפיר עצתו כמש"כ ולא אבה ה' אלקיך לשמוע אל בלעם בכל זאת נענישו עמון ומואב עונש גדול שלא יבואו בקהל ה'.

זכור את עשה ה' אלקיך למרים (כ"ד, ט') ממעשה מרים יש ללמוד חומר העבירות שבין אדם לחבירו שהפוגע בחבירו אפילו ע"י גרמא דגרמא ושונג גמור נכזה באש ההיא. וההתכוננות בתורת בין אדם לחבירו מביאה לירי זהירות. (שיחות מוסר מהגר"ח שמואלביץ)

וענית ואמרת לפני ה' אלקיך (כ"ז, ה') נראה לפרש על פי מה שביאר הגאון מוה"ר שלמה קלוגר את הפסוק רחש לבי דבר טוב איך לשמור על החפצים מפני לסטים אומר אני מעשי למלך ואז הם מפרחים לנגוע בהם. וזהו וענית ואמרת כי הבכורים שהנך מביא הם לפני ה' אלקיך ע"י כח הרע לא יגעו בהם כלל. (תכלת מרדכי)

ושמחת בכל הטוב (כ"ז, י"א) כל הטוב רומז אל התורה כמו שאו"ל אין טוב אלא תורה כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם.

ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך (כ"ז, י"א) שיהיה לך שמחה והסתפקות בחלקך, כאילו היה לך כל טוב העוה"ז, והמעם, אשר נתן לך ה' אלקיך, מפני שהוא בא מסטרא דקדושה משפע העליון. (תפארת שלמה)

שמעתי בקול ד' אלקי עשיתי ככל אשר צויתני (כ"ז, י"ד) שמעתי בקול מורה דרך ה' שהיה בעיני כקול דברי אלקים חיים, עשיתי ככל אשר צויתני המדבר מתוך גרונו של הצדיק מורה דרך ה' כאילו עשיתי מה שאתה עצמך צויתני.

את ה' האמרת היום להיות לך לאלקים (כ"ז, י"ז) יש הנוסעים לצדיקי הדור ללמוד איך להתפלל ויש הנוסעים ללמוד איך להגיע לתורה לשמה, המטרה העיקרית לקבוע בלבך אמונת ה' שיהיה לך לאלקים ולהשיג מציאות ה', וזהו את ה' האמרת ללמוד להיות לך לאלקים.

וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך (כ"ח, י') מי שזוכה למדרגה קדושה שהשכינה שורה עליו אינו צריך להרבות בדברי תוכחה אלא די שחבירו יסתכל בפניו ועי"ז שיראו אותך בלבד ישיגו יראת ה'.

תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב (כ"ח, מ"ז) השמחה ששמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת הא-ל שצוה בהן עבודה גדולה הוא, וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להפרע ממנו שנאמר תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב, ... ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' שנאמר (ש"ב י"ט) ... המלך דוד מפוז ומכרכר לפני ה'.

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

286
I

שיחת הרא"ש ז"ל א"ת ת"ה תש"ל בשה (אן סאקר), יאסר ע"י הר"א.

בחשך כזה נמלא האור

ניתן להבין האם לכזה מצב הגיע האנוש? אלא שרק בכזה מציאות יכול להיות אורות משיח. במציאות כזאת אין עוד מקום לומר שלאדם יש אחיזה! ולכן: אם מגיע האדם למדרגות של החשך וגורם שנעשה פירוד בין החברים, אז נעלם עיקר החושך שזה האור. ונשארו בחשך ולכן אנחנו בגלות.

אם היהודים בשעת חרבן הבית היו רואים שהחשך זה בעצם אור אחרי שראו גדלות של רבי עקיבא שבשעת חשכותו שסרקו בשרו במסדרות של ברזל באופן שלא ניתן לשכל לתאר. וכשרואים איך אצל האדם איבדה המחשבה את הסיפוק [למרות שעדיין יש לו תקווה שזהו האור האמיתי] ושהאדם מדרדר וכבר לא מאמין וממילא לא מגלה את האור מתוך החשך, ומוזה נהיה חורבן בית המקדש. ואנחנו ממשיכים בגלות עד היום כי כשמגיעים לחשך האמיתי שזה האור האמיתי שם היה צריך להעלם כל הסכסוכים. כי כשמגיעים לחשך האמיתי שאז הכאב מאד גדול שהוא נכנס בים של חושך ולא רואה אור. ואז עולה השאלה אם אני הולך בחושך כזה בעולם הטבע איך אני מתקיים, למה הטעיתי את עצמי בים של הסבל והיסורים. אז מרגישים ושמים לב שהחושך של התשעה באב זה אור ולכן יכול להתקיים כי כימי צאתכם מארץ מצרים שהיה חושך ג' ימים שלא קם איש תחתיו. גם חורבן הבית הביא כזה חושך שא"א לקום. ובכ"ז הרי אנחנו חיים, כיצד? אלא שהחושך הוא בעצם אור. וא"כ למה מעבירים את אור חיינו, ונשארים בחושך וחיים כמו בהמה. ולא בבהמיות האמיתית "בהמות הייתי עמך" שהחשך זה האור ששם מתחילה האמונה הפשוטה הנקרא אור מתוך החשך, אלא כבהמה שאינה מתבוננת.

צדיק האמת שהוא המציאות של אור עולם באוצר חיים וכו', אינו מגיע בפשטות (בלי עשיית חשבון) לאור מתוך החשך. מתי יכול להגיע לאור עולם? כשמגיע החשך האמיתי ועושה חשבון נפשו על תנועת עפעפיו איך שנהיה מציאות של חשך ובכ"ז

כשהוציא השי"ת את ישראל ממצרים הוציאם במצב שהיה חושך מצרים שלא יכלו להתקיים. מדוע הוציאם בכזה מצב? בגלל דרכי האמונה! אם רואים איך הרבש"ע הולך אתנו בדרך הטבע, זה נראה כאלו הכל להיפך כי הכל הולך בהסתרה והכל בשביל הדרך של האמונה הפשוטה. מה היא הדרך של האמונה הפשוטה? שהרבש"ע ברא את הבריאה מעצמותו שהתלבש בבריאה. וכשהאדם מגיע עד לחושך מצרים מי יכול להתקיים בחשך כזה? רבי עקיבא! כי הוא היה בכזה חושך שאי אפשר להבין במציאות איך אפשר להתקיים. כל אדם שמגיע לחושך כזה אינו יכול להתקיים במציאות כי הוא הרבה יותר ממה שביכולת האדם להתקיים (לסבול).

העולם מתקיים עד גבול, הקיום בתקווה שהדמיון נותן לו אור ספוק ותענוג, וכאשר הספוק והתענוג נגמר אז מתחיל החשך של מצרים כי אז נכנס לחשך שאינו מאפשר לאדם להתקיים. אבל מי שמגיע לאמונה הפשוטה אצלו דייקא בחשך מצרים שם מתחיל הגאולה האמיתית. חשיבת האדם דומה לחשך מצרים מפני שהאחיזה של האדם הוא רק בחשך, זאת אומרת שמגיע לכזה סכנה גדולה שבלתי אפשרי להתקיים.

אנחנו רואים בכל הדורות איך שנגרם פירוד אצל הגדולים איך שכל האנשים נעלמים מהאופק במקום ובשעה שהתחיל החשך כי שם לא היה להם אחיזה. ובאמת דייקא שם מתחיל האור כי בטל המציאות. שזה תכלית הבריאה שהרבש"ע הביא את האדם שיעבוד בכזה חושך עד שבא האור. כי איך יעבור בכזה חושך אם אין שם ניצוץ של אור שהאור אווזו אותו. ואז האדם אינו מסוגל לחשוב על עצמו שהוא בכזה ביטול שהבחינה "מה אנוש כי תזכרנו" נהיה בחינת "ונחנו מה". אז יכולת האדם להתקיים בא רק מהאור הנקרא חושך כי מהחושך יוצא אור.

נתאר לעצמנו למה השי"ת הביא בחרבן בית המקדש למצב של נשים רחמניות בשלו ילדיהן. לא

הוא חי, אז החיים שלו מראים שיש אור שנקרא אמונה פשוטה ומחשך זה דוקא רואה את כל האור, ובלעדי החשך לא ימצא אור כי עדיין יש לו אחיזה בדמיונות שלו וכשיש לו עדיין אחיזה אי אפשר לראות אור האמת. ומה יראה? את החושך, ולכן הביא אותנו השי"ת לכזה מצב של חושך בכל הדורות.

נתאר לעצמנו למה הקב"ה הביא אותנו לכזה חושך של שש מליון הרי זה מצב שלא ניתן לתאר, איך שלב העם היהודי נלקח ואיך שנשארנו יתומים. איך ניתן לראות את האור מתוך החושך? כאשר מתאספים כמה יהודים פשוטים ומדברים על האור, האור מביא את הסיפוק על ידי תשעה באב, בכח מספרות של ברזל שהיה אצל רבי עקיבא. רבי עקיבא התחיל לרדת לשטח ואז נהיה בסכנה גדולה כי האדם לא יכול לראות את האור האמיתי רק מתי שהוא בסכנה גדולה, ובנשימה זו אין לו שום מקום שיכול להאחו ולהתקיים. וזה שבכ"ז מתקיים אינו אלא מבחינת "בהמות היית עמך". וזה תכלית הבריאה בעולם הצמצום אשר נשימה אחת "חדשים לבקרים רבה אמונתך" (איכה ג) ודווקא אז נהיה ברוחה כי לא היה היכולת להתאסף ולהתאחד ולהיות בבחינת בהמות הייתי עמך.

נשאלת השאלה למה כשהייתי באור הסיפוק שזה לא קוב"ה, קראתי לזה כח הקדושה. במה נקרא כח הקדושה. הלא זה כל הגלות שלנו כי סיבת מציאת הקדושה היא בזה שחי עם הסיבה שלו שזה המציאות שלו וכשאני בא להפוך אותה למציאות של קדושה אז הכל נעלם והכל נראה חשך, ולכן כשמתאספים כמה פושטע יידין וויל סאיו נישט קיין רעבישע זאכין (כשמתאספים כמה אנשים פשוטים כי לא מדובר באדמוריות). ומה היה התכלית בזה שהתאספנו? שבעת שנגיע לכזה לילה שלא יהיה ח"ו פירוד בינינו. שכל דור שהגיע לכזה מצב שנעלם דרך האמת ונתגלה החשך נשארו שוב בחושך... (חסר קטע).

מה זה: חשך מצרים, תשעה באב! בשעה שנתנו לנו את הנסיון, נתנה לנו גם לבוש השכינה הקדושה. ז"א בשעה שהקב"ה שולח נסיון הוא נותן לאדם כח

לעמוד בנסיון כי אין הקב"ה בא בטרונאי עם בריותיו (ע"י ג) וזה שנתן לו את הנסיון הוא בכדי לעורר איך שהוא חי בבהמיות שלו. ושהאמא בחינת נפש רוצה בבניה - כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי (תהלים קלא) הנפש שולחת נסיונות בכדי שתתעורר נפש האדם שהוא מציאות האמא. וכשהיה בטל הסיפוק בטל הגוף ונהיה מספרות של ברזל שזוהי עבודה השולחת לו נסיונות ומעודדו כמו שאמרו חז"ל בת קול יוצאת מהר חורב ומכרות אוי לעלבונה של תורה (אבות י) רחל מבכה על בניה (ירמיהו לא). איפה אני נמצאת בפירוד שלכם. הגדלות שלי ירדה לחשך מצרים ולתשעה באב כדי שתרגישו את הכאבים שלי. את זה לא תרגישו רק עם נסיונות כי אם יהיה אצלכם רק אור אז - שמנת עבית כשית וגוי' (דברים לב טו). אם אתם רוצים "מיר דער הערן" (להביני בעומק) תבינו אותי דוקא כאשר תראו הכל להיפך. שימו לב אם אני כבן אדם שולח לכם הוראות אתם יכולים לראות אצלי ההיפך. אם למדתם אצלי מה למדתם. תשימו לב שזה החברותא היא סיבה מן השמים שהנחש יהפך לאמא שארבעה נכנסו לפרדס ואחד יצא מהם רבי עקיבא שיצאה נשמתו באחד באמונה פשוטה שזה מספרות של ברזל. כך הרבש"ע נותן לכל אחד לבוש בשעה שנותן לו הנסיון, הרבש"ע רוצה להפוך אותנו לאמא הוא נותן לאדם לבוש ומסביר לו ומחזקו שרק בחשך כזה מקיים דוקא ע"י אמונה פשוטה מספרות של ברזל. שר"ע עד ארבעים שנה היה עם-הארץ רק מים שחקו אבן, וכשראה אבן שיכול להרכך הבין שהוא לא צריך להתעייף ושהקושי שלו ללמוד זה רבש"ע הנותן לאדם את הנסיונות ומוזהו אנו צריכים להבין שהנסיון שהגיע אלינו הוא כדי לראות שבנחש הזה נמצאת האמא אז קץ שם לחשך.

איך יכולים לרצות את הקץ שם לחשך? כשהאדם יראה שזה אור ושידע שלא ייגאל ע"י הסיפוק להמשיך את הגלות. כשתראו מתחילת הבריאה תראו שעל רבש"ע יש תמיד קושיות. גדלותו של אברהם אבינו ע"ה היה, וכן גדלותו של דוד המלך ע"ה היה, שהלכו בדרך של החשך אשר קרר, והם

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

286
ד

המשך מעמ' קודם

הצורך שלא נשכח ש-עמו אנכי בצרה (תהלים צא)
שלא נפחד שלא נתעיף ונלך באותה דרך לקבל
את הפחד בקרירות. ואם נקבל את הפחד בקרירות
יתבטל התשעה באב החשך מצרים - הנחש יהפך
לאמא שהנסיון יביא אותו שלא לפחד מהנחש רק
שיביא אותו לכך שאפילו אם אין סיפוק ונמצאים
בחשך מצרים אני צריך לדעת שהאמא עומדת על
ידי ורוצה להיות חזרה אמא "כגמול עלי אמו
כגמול עלי נפשי".

ליידער (חבל) קשה למצא חברים שיהיו בבחינת
אהבת יהונתן ודוד כי מתעוררות אצלנו שאלות מה
זה יתן לי ומה זה יוסיף לי. בשעה שהקב"ה קשר
את כל זה לאמונה פשוטה. האדם לוקח אותו
לספוק עצמי ולא רוצה לראות ולדאוג שהנחש
נהיה אמא וממילא הלך אחר הגוף ואם הולכים
אחר הגוף כשמסתיים הסיפוק של הגוף נפסק הכל.
והנה כולו בדמיון.

(- האשק יבא כ"ס"ה -)

למדו מהיצה"ר. אברהם אבינו היה בשר ודם כמונו
אביו היה תרח, והוא הביא את בנו לעקידה למרות
שהיה קשה לו איך יתקיים זרעו כחול אשר על
שפת הים. אברהם הלך אחר מחשבתו ולמד
מקרירותו של היצה"ר, וכשלקח את בנו הלך
באותה קרירות כמו שמציאות המחשבה של האדם
נשאר בדמיון. ומכיון שהמחשבה נמצאת בפעולה,
היה צריך להפוך את המחשבה ב-קח נא וגוי'
(בראשית כב), נשאר אברהם במחשבת האמת אך
באותה קרירות שמקררת את הדמיון שמוביל
אותנו להיות נראים כמו שכולנו נראים. לב יודע
מרת נפשו אלא שלא רוצים לראות כי הסיפוק
נגמר ובורח, על זה אמר דוד המלך ע"ה (תהלים קלט)
ואנה מפניך אברח, אם אסק שמים שם אתה
ואציעה שאול הנד, וגוי' היצה"ר אומר אעשה לך
חושך אבל החושך זה קץ שם לחושך שהנחש יהיה
בטל כלומר שהאמא שנהית נחש מפני שמסתתרת
בבחינת נחש ומביאים עלינו נסיונות, בחינה זו
תתבטל ותתגלה האור.

ההרשמה לנסיעה למירון בראש השנה בטל' 5380944 - 02, ניתן להירשם רק עד כ"ד אלול תשס"ו

שהשמחה במעונם

הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר בנימין כ"ץ ומשפ' להולדת הנכדה ולהכנס הבן לעול המצוות

הר"ר אברהם כ"ץ ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יהודה פרוש ומשפ' להולדת הנינה

הר"ר ישראל מאיר סגל ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר גדליה סגל ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר דוד אהרנוב ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' לאירוס' הבן

הבה"ח גדי מורגנשטרן לאירוסיו

י"ל ע"י

מערכת ודחברותא
רח' שני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 ☎

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

